

Van: Hack, Willemijn

Verzonden: donderdag 3 september 2015 21:09

Aan: Bok, Erwin

Onderwerp: Re: RGW agendapunt 2.5 Utrechtse salderingsbank

Hoi Erwin,

Wil jij onderstaande beantwoording aan de heer De Kruijf doormailen? Alvast bedankt!

Groet, Willemijn

Geachte heer De Kruijf,

Op 31 augustus jl. stuurde u een e-mail waarin u aangaf nog aanvullende vragen te hebben over de Utrechtse salderingsbank. Hieronder treft u de beantwoording aan.

1. GS heeft de depositiebank gevuld met deposities vanaf 12-07-2015, de RvSt geeft aan dat dat onterecht is gebeurd en dat dat mocht vanaf 18-02-2011. Vraag: kan GS aangeven hoeveel depositie er vanuit de periode tussen die beide data aan de depositiebank is toegevoegd?

Dat is mogelijk maar kostbaar en op basis van onderstaande toelichting feitelijk overbodig. Met de oprichting van de depositiebank op 18 februari 2011 is de bank gevuld met stikstof van gestopte bedrijven waarvan de vergunning Wet Milieubeheer is ingetrokken vanaf het moment van inwerkingtreding van de Habitatrichtlijn op 7 december 2004. Op 13 november 2013 doet de Raad van State een uitspraak in een viertal Brabantse zaken, die zij direct betrekken op een Utrechtse zaak, waarbij aan de inname van stikstof een aantal nieuwe eisen worden gesteld. Ik refereer aan mijn memo's aan de Statencommissie RGW van 14 november 2013 en 20 januari 2014. Dat heeft tot gevolg gehad dat de vulling van de bank voor een vrij groot deel moest worden afgeboekt tot het moment van voornemen tot oprichting van de depositiebank op 12-07-2010 (in de vraag zal waarschijnlijk 2010 worden bedoeld in plaats van 2015). Vrijwel de hele depositievoorraad vanaf 12-07-2010 tot 2015 moest vervolgens worden ingezet om de interimers alsnog te kunnen salderen en om te voldoen aan de nieuwe eisen van de Raad van State. De bank was daarna volledig afgeroomd en nieuwe activiteiten stonden vervolgens in de wacht. Terzijde het gegeven dat de Raad van State volledig voorbij gaat aan het gegeven dat onze interimers, die nu vooral worden getroffen door de uitspraken, juist in de periode vanaf 2004 zonder vergunning zijn gegroeid en deze feitelijk met de stoppers uit die tijd hadden moeten worden gesaldeerd. Er zou dan weer een balans zijn tussen groeiers en stoppers vanaf 2004 zoals dat in de provinciale stikstofverordening (VSN) was opgesloten.

De houdbaarheidsdatum van stikstof in de bank is echter met de recente uitspraken nog verder opgeschoven naar 18 februari 2011 (het moment dat PS de VSN vaststelde). Dit betekent in theorie, bij een doorstart van de bank, dat ook deze periode zou moeten worden afgeboekt. Het berekenen van de afboeking, wat vergelijkbaar is met de vraag, is een tijdrovende en kostbare opdracht, die gezien de genoemde voorgeschiedenis en het gegeven dat de bank niet meer doorstart er feitelijk niet meer toe doet.

2. De RvSt. geeft aan dat de door Utrecht gebruikte salderingsmethodiek onjuist is. Vraag: kan GS aangeven in hoeverre deze salderingsmethodiek ook een rol speelt in de vanaf 1 juli 2015 geldende PAS systematiek?

In de PAS komt onze salderingsmethode niet meer terug. Het gaat er echter om dat de gekozen methode voldoet aan de wettelijke vereisten en de gevormde jurisprudentie tot op heden. Daar komen de systemen soms tot elkaar.

Om de natuurdoelen van natura 2000 zeker te stellen mag er in onze methodiek geen toename van stikstofdepositie zijn op een Natura 2000 gebied. Dat wordt voorkomen door de toename met de afname op gebiedsniveau te salderen. De Raad van State oordeelde dat met onze methode onvoldoende zekerheid kan worden geboden dat door uitbreiding van landbouwbedrijven en de daarmee gepaard gaande stikstoftoename op Natura 2000 gebieden, de natuurlijke kenmerken van dat gebied niet op alle locaties niet zal worden aangetast. Dat betekent dat de saldering op het niveau van locaties van voorkomen van habitattypen had moeten plaatsvinden. Op geen enkel habitat had een depositietoename mogen plaatsvinden.

De PAS is een geheel andere systematiek. Het combineert twee strategieën om de natuurdoelen van Natura 2000 zeker te stellen:

- Het blijvend laten dalen van de stikstofdepositie door het nemen van maatregelen aan de bron*
- Het uitvoeren van herstelmaatregelen voor stikstofgevoelige natuur.*
- De PAS bepaalt dat een deel van de daling van de stikstofdepositie mag worden ingezet voor nieuwe projecten of projecten waarin uitbreiding van bestaande stikstofemissie aan de orde is. Ook hier kan dus bij een uitbreiding een toename van stikstof optreden op het niveau van locaties van voorkomen van het habitattypen en daarmee lokaal de natuurlijke kenmerken aantasten. De passende beoordeling van het totaalpakket van de PAS, dus inclusief de ecologische accountantsverklaring in de Gebiedsanalyses en de natuur- en bronmaatregelen heeft de PAS dusdanig robuust gemaakt dat de verwachting is dat de Raad van State in die gevallen tot een ander oordeel zal komen. Bovendien biedt het 'hand aan de kraan' principe de garantie om tijdig bij te sturen als de natuurdoelen niet worden gehaald.*

Ik hoop u hiermee voldoende geïnformeerd te hebben.

Met vriendelijke groet,

Willemijn Hack
Bestuursadviseur gedeputeerde drs. R.W. Krol
Afdeling Bestuurs- en Directieondersteuning
Provincie Utrecht